

LÄNSI-UUDENMAAN KÄRÄJÄOIKEUS
Osasto 4

PÄÄTÖS

25/104

27.1.2025

Asiano:
PK24/1215

Vaatimuksen tekijä JAANA HELENA KAVONIUS
c/o OTM Lauri Saarela

Asia

VANGITSEMISASIA

Vireille

22.3.2024

SELOSTUS ASIASTA

Länsi-Uudenmaan käräjäoikeus on 26.3.2024 antamallaan päätöksellä määrännyt Kavoniuksen poissaolevana vangittavaksi.

Helsingin hovioikeus on 10.4.2024 hylännyt Kavoniuksen kantelun käräjäoikeuden vangitsemispäätöksestä. Korkein oikeus ei ole myöntänyt asiassa valituslupaa.

Länsi-Uudenmaan käräjäoikeus on 15.10.2024 antamallaan päätöksellä hylännyt Kavoniuksen vaatimuksen vangitsemisasiansa uudelleen käsittelystä, koska Kavonius ei ollut käräjäoikeuden 26.3.2024 antaman ratkaisun johdosta vapautensa menettäneenä, minkä vuoksi perusteita vangitsemisasian uudelleen käsittelylle ei tässä vaiheessa ollut.

Kavonius on kannellut käräjäoikeuden 15.10.2024 antamasta päätöksestä hovioikeuteen ja muun ohella vaatinut, että hänet vapautetaan välittömästi. Helsingin hovioikeus on 13.11.2024 antamallaan ratkaisulla hylännyt Kavoniuksen kantelun. Hovioikeus on todennut, että vangitsemisen perusteet oli tutkittu käräjäoikeuden 26.3.2024 antamassa ratkaisussa, jota ei ylemmissä tuomioistuimissa ollut muutettu. Kavonius ei ollut ollut eikä ollut edelleenkaan vapautensa menettäneenä sanotun ratkaisun vuoksi. Tähän nähden hovioikeus on katsonut, ettei käräjäoikeudella ollut ollut pakkokeinolain 3 luvun 15 §:ään perustuvaa velvollisuutta ottaa vangitsemisasiaa uudelleen käsiteltäväksi. Hovioikeus on myös viitannut oikeustapauksen KKO 2022:55 kohtaan 15.

Länsi-Uudenmaan käräjäoikeus on 18.11.2024 antamallaan päätöksellä hylännyt Kavoniuksen vaatimuksen vangitsemisasiansa uudelleen käsittelystä viitaten käräjäoikeuden 15.10.2024 ja Helsingin

hovioikeuden 13.11.2024 antamiin ratkaisuihin. Käräjäoikeus on katsonut, että pakkokeinolain 3 luvun 15 §:ssä tarkoitettu velvollisuus ottaa vangitsemisasia uudelleen käsiteltäväksi syntyi vasta sen jälkeen, kun epäilty oli vangitsemismääräyksen täytäntöönpanon johdosta menettänyt vapautensa. Kun Kavonius ei ollut menettänyt vapauttaan, käräjäoikeus on hylännyt Kavoniuksen vaatimuksen vangitsemisasian uudelleen käsittelystä.

Kavonius on kannellut käräjäoikeuden 18.11.2024 antamasta päätöksestä hovioikeuteen ja muun ohella vaatinut, että hänet vapautetaan välittömästi. Helsingin hovioikeus on 20.12.2024 antamallaan ratkaisulla 1023 8368 hylännyt Kavoniuksen kantelun. Hovioikeus on hyväksynyt käräjäoikeuden perustelut ja lopputuloksen vangitsemisasian uudelleen käsittelemisen osalta.

Länsi-Uudenmaan käräjäoikeus on 10.12.2024 antamallaan päätöksellä hylännyt Kavoniuksen vaatimuksen vangitsemisasiansa uudelleen käsittelystä viitaten käräjäoikeuden 15.10.2024 ja 18.11.2024 sekä Helsingin hovioikeuden 13.11.2024 antamiin ratkaisuihin, joista ilmenee, että pakkokeinolain 3 luvun 15 §:ssä tarkoitettu velvollisuus ottaa vangitsemisasia uudelleen käsiteltäväksi syntyi vasta sen jälkeen, kun epäilty oli vangitsemismääräyksen täytäntöönpanon johdosta menettänyt vapautensa. Kavoniuksen ei oltu väitetty menettäneen vapauttaan.

Kavonius on kannellut käräjäoikeuden 10.12.2024 antamasta päätöksestä hovioikeuteen ja muun ohella vaatinut, että hänet vapautetaan välittömästi. Helsingin hovioikeus on 20.12.2024 antamallaan ratkaisulla 1023 9484 hylännyt Kavoniuksen kantelun. Hovioikeus on hyväksynyt käräjäoikeuden perustelut ja lopputuloksen vangitsemisasian uudelleen käsittelemisen osalta.

VAATIMUS

Käräjäoikeuteen on 23.1.2025 ja 24.1.2025 toimitettu useita sähköpostikirjoituksia liitteineen. Kirjoituksissa on niiltä osin kuin vaatimukset kuuluvat käräjäoikeuden toimivaltaan vaadittu, että Kavonius vapautetaan välittömästi.

KUULEMINEN

Lausuman pyytäminen syyttäjiltä on ilmeisen tarpeetonta.

KÄRÄJÄOIKEUDEN RATKAISU

Käsittelyratkaisu

Ottaen huomioon asiassa esitetty vaatimus ja Helsingin hovioikeuden 13.11.2024 ja 20.12.2024 antamat ratkaisut käräjäoikeus katsoo, että suullinen käsittely asiassa on tarpeeton. Näin ollen asia käsitellään kirjallisessa menettelyssä.

Perustelut

Kuten edellä mainituista Länsi-Uudenmaan käräjäoikeuden 15.10.2024, 18.11.2024 ja 10.12.2024 sekä Helsingin hovioikeuden 13.11.2024 ja 20.12.2024 antamista ratkaisuista ilmenee, pakkokeinolain 3 luvun 15 §:ssä säädetty velvollisuus ottaa vangitsemisasia uudelleen käsiteltäväksi syntyy käräjäoikeudelle vasta sen jälkeen, kun epäilty on

vangitsemismääräyksen täytäntöönpanon johdosta menettänyt vapautensa.

Kavoniuksen ei ole edes väitetty menettäneen vapauttaan.

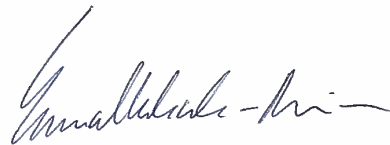
Päätöslauselma

Kavoniuksen vaatimus vangitsemisasiansa uudelleen käsittelystä hylätään.

MUUTOKSENHAKU

Tähän ratkaisuun ei saa erikseen hakea muutosta valittamalla. Päätöksestä saa kannella Helsingin hovioikeudelle. Kantelulle ei ole määräaikaa.

käräjätuomari

Emma Hakala-Manninen